

۱۴. خلاقیت در کار :

به صحبت کردن ، بازی و رقص بچه ها نگاه کنید و هرگز از آنها نخواهید که در تمام کارها همانند شما عمل کنند و حرکت هایتان را طوطی وار تکرار نمایند. در خواندن آهنگها و نواختن ساز به گونه ای رفتار کنید که آنها ترس و دلهره ای از اشتباه نداشته باشند و با عشق و علاقه و حتی روشهای خلاقانه به اجرای صحیح بپردازند.

۱۵. ایجاد انگیزه در کودک :

در طول مدت زمانی که صحبت می کنید و یا آواز می خوانید، سعی کنید آرام، شمرده و واضح صحبت کنید. بهتر است در مرحله بعد برای آنکه مطمئن شوید بچه ها حرفهای شما را متوجه شده اند بار دیگر به آرامی با آنها در تکرار مشارکت کنید و با سوال و جوابها آنان را آنها انگیزه و جنب و جوش ایجاد کنید زیرا کارآیی این نوع روش تدریس بسیار بالاتر از گوش دادن صرف است.

۱۶. کنترل کلاس :

سعی کنید همواره تذکراتان دوستانه باشد و هرگز در هنگام اشتباهات کودک با داد و فریاد یا او برخورد نکنید زیرا در این صورت در بچه ها ترس و وحشت و حتی نفرت ایجاد می شود. البته در مواردی که تذکرات ملایم، نتیجه بخش نبود سعی کنید فرد خاطی را همراه با توضیح درباره کار نادرستش از یک یا دو بازی محروم کنید و در مواردی که نا آرامی گروهی بود، با دادن یک زنگ تفریح فضا را آرام کنید و پس از شروع کلاس ، با گفتن جملاتی نظیر "ببینم کی می تونه زودتر از همه کاملا سکوت را رعایت کند؟" و یا "الان شما می توانید هر چقدر که دلتان می خواهد با هم حرف بزنید و شلوغ کنید ولی به محض شنیدن صدای " طبل " باید کاملا سکوت کنید." البته توجه داشته باشید به محض ساکت شدن کلاس، اجازه دهید که تک تک بچه ها به عنوان پادشاه چند لحظه ای روی "طبل" بنوازند. در گروههای بزرگ می توانید " طبل " را در وسط کلاس قرار دهید و بچه ها را برای نواختن بر روی آن به گروههای ۴ تا ۵ نفره تقسیم کنید تا وقت زیادی از کلاس گرفته نشود. همواره به یاد داشته باشید، طعنه زدن و مسخره کردن بچه ها و فریاد زدن بر سر آنها حتی می تواند تأثیرات بدتر و منفی تری نسبت به تنبیهات جسمانی داشته باشد.

مدیر مسئول: ناصر نظر

هیئت تحریریه: ندا نصیری- لادن نصیری

توجه: پارس و موسیقی در هر دوره، به شکل الکترونیکی، در سایت آموزشگاه پارس به آدرس www.pars-music.com قابل دسترس می باشد.

♪ سخنی با شما :

سال گذشت، سالی پر بار و پر جنب و جوش برای پارس و پارسیان.

سال پر از کنسرت و ساز و آواز که ما، تا آخرین لحظات پایانی آن، رسالت آموزش به نوباوه گان و علاقمندان به موسیقی را بر دوش کشیدیم.

امید است این جوشش و حرکت همواره ادامه داشته باشد و ما و پیام ما را به بهاری دیگر برساند.

سال نو مبارک - ناصر نظر

Orff Media

• مقدمه:

ارف، پایه یادگیری شاخه های مختلف موسیقی است و همچنین ریشه شکل گیری رفتار های موسیقایی مانند اجرا، خلاقیت ، گوش دادن و تجزیه و تحلیل موسیقی می باشد. ارف واسطه ای برای پروراندن استعداد های مختلف حوزه موسیقی است لذا آنچه که باید به عنوان دغدغه فکری تمام مربیان ارف مطرح باشد این است که در این گونه کلاسها ، تنها بر روی موسیقی کار نمی شود بلکه موسیقی با حرکت، رقص، بداهه نوازی و... همراه است. البته باید بدانید که کسب بسیاری از این مهارتها تنها در قالب فعالیتهای گروهی معنا می یابد و این قبیل فعالیتها می تواند در راستای حرکت، گویش، آواز ، ساز و گوش دادن تقویت گردد.

افزایش آمادگی و سطح مهارت و تمایل به فعالیت های گروهی و نگرش مثبت کودکان به موسیقی به تدریج در بچه ها شکل می گیرد . هر چند تعدادی از بچه ها در ابتدا به فعالیت های گروهی علاقه چندانی نشان نمی دهند و ترجیح

می دهند که انفرادی عمل کنند، در این مواقع آنچه که باید یک مربی ارف انجام دهد احترام گذاشتن به تفاوت‌های فردی و نظرات این گونه کودکان است و در مرحله بعد ایجاد تمایل و انگیزه در آنها.

نکته دیگری که باید یک مربی ارف بدان توجه کند، این است که کودکانی که در ابتدا قادر نیستند خوب بخوانند یا سازی بنوازند نباید از گروه طرد شوند و ممکن است در اثر تقویت قوه بینایی و شنوایی، در آینده ای نزدیک به مهارت‌های باورنکردنی در موسیقی دست پیدا کنند.

• حرکت:

یک معلم ارف خوب، بعد از مدت کوتاهی نسبت به شاگردان خود شناخت پیدا می کند. وی باید دقت کند که در صورت دستیابی هنرمندان به مهارت‌های حرکتی، بر روی سرعت اجرا و ریتم گروهی آنها متمرکز شود تا بچه ها به آمادگی کامل برای هم نوازی برسند. البته این بدان معنا نیست که حرکت از برنامه کلاس حذف شود بلکه باید حرکات طوری در طرح درس گنجانده شوند که همگام و در جهت رشد حس موسیقایی کودک باشد.

در بخش حرکت در کلاسهای ارف باید به مواردی همانند تقلید، کشف و بداهه نوازی توجه زیادی شود زیرا از جنبه آموزشی، موسیقی و حرکت مکمل یکدیگر هستند. در بخش تقلید، مربی نقش به سزایی دارد. به عنوان مثال، بچه ها باید به طور همزمان با قرار گرفتن در مواضع مناسب حرکات مربی را عیناً انجام دهند.

در بخش کشف استعداد نیز باید به توانمندیهای حرکتی شاگردان خوب دقت شود. بررسی الگوهای حرکتی، فرم رقصیدن، هنر طرح و تنظیم رقص های انفرادی و گروهی، همگی زیر مجموعه فاکتورهای کشف استعدادهاى کودک به شمار می رود.

خلاقیت در کار نیز شامل کشف، ابداع وسایل و ابزارهای جدید آموزشی است که نقش به سزایی را در یادگیری و یافتن مهارت در بخش موسیقی و حرکت دارد. توجه به حرکت در تقویت مهارت و قدرت درک موسیقایی کودک بسیار ضروری است زیرا به کودک در درک ریتم، سرعت اجرا، شناخت الگوهای موسیقایی و کمک زیادی می کند.

بسیاری از کارشناسان کار با کودک معتقدند که آموزش موسیقی ارف از طریق حرکات هدفمند در توانمند سازی جسم و ذهن کودک به طور همزمان موثر است.

• آواز:

صدا یکی از موثرترین و بنیادی ترین ابزارهای موسیقی است. مهارت یافتن در خواندن باید به تدریج در کودکان شکل بگیرد. مربیان ارف باید به گونه ای رفتار کنند که کودک بیاموزد همانطور که ساز زدن مهم است به همان میزان صدا نیز دارای اهمیت است که متأسفانه بسیاری از مربیان ارف به تربیت صدا آنچنان اهمیت نمی دهند و تأکید بیشتری بر روی ساز زدن دارند تا تربیت صدا. در حالیکه کودکان باید در سالهای اول مدرسه، از پایه با تولید صدا و آهنگین سازی و زیر و بمی آن آشنا شوند.

تاکید و اجرای ترانه های محلی نقش بسیار مهمی در تربیت صدا و آشنایی کودکان با صدا و فاکتورهای لازم جهت داشتن صدای خوب دارد به طوری که همگام با رسیدن به اهداف مذکور، شور و شوق خاصی برای یادگیری و اجرای ترانه های محلی در بچه ها به چشم می خورد.

بداهه سرایی، روش بسیار مناسبی برای تقویت صدا و تمرکز شنیداری کودکان است به خصوص اگر این کار از سنین پایین و تنها با دو نت شروع شود باعث میگردد، کودک بتواند به تدریج آهنگهای آشنا را نیز بخواند.

• ساز:

همه ما می دانیم که کودکان جلیب صدا می شوند و تعداد کمی از کودکان هستند که می توانند در مقابل سازهای رنگارنگ و متفاوت ارف مقاومت کنند.

در کلاسهای ارف، کودک با مفاهیمی چون گوش دادن، درک ریتم و تلاش برای هماهنگ شدن در فعالیت های موسیقایی گروهی آشنا می شود.

هم نوازی و درک شعر یا داستان آوایی موسیقی نیز از دیگر مزایای این روش به شمار می رود. سازها در این شیوه علاوه بر اینکه موجب یادگیری مقدماتی ساز و کشف رنگها می شوند، باعث تقویت صدا و آشنایی با زیر و بمی اصوات نیز می گردند.

تاکید بر روی ریتم را می توان با سازهای کوبه ای و یا سازهایی که از چوب ساخته شده اند نیز به کودکان آموخت. اگر کودکان در محیط کلاس با توجه به مهارت‌های خود احساس امنیت کنند، جسارت ریسک کردن و بداهه نوازی را نیز پیدا می کنند و مربیان ارف باید سعی کنند، کمی آزادی به کودکان بدهند و به این امر ایمان داشته باشند که فعال سازی و تقویت خلاقیت در کودکان برترین و مهم ترین بخش آموزش است.

🎵 راهکارهای مفید برای اداره یک کلاس عالی 🎵

۱۳. نظارت مستقیم:

در طول مدت تمرین و بازی بچه ها، مربیان باید به آرامی در بین یا به دور دایره ای که بچه ها تشکیل داده اند حرکت کرده و به دقت گوش دهند و بر عملکرد تک تک آنها نظارت داشته باشند.